

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1755-ҳадис

4942/1755 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَرْمَعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، وَدَكَرَ النَّاقَةَ وَالَّذِي عَقَرَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا انْبَعَثَ أَشْقَاهَا) [12] انْبَعَثَ هَذَا رَجُلٌ عَزِيزٌ عَارِمٌ، مَنِيْعٌ فِي رَهْطِهِ، مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ. وَدَكَرَ النِّسَاءَ فَقَالَ: يَعْمِدُ أَحْكُمُ يَجْلِدُ امْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ، فَلَعَلَّهُ يُضَاجِعُهَا مِنْ آخِرِ أَيَّامِهِ. ثُمَّ وَعَظَهُمْ فِي ضَحِكِهِمْ مِنَ الصَّرْطَةِ، وَقَالَ: لِمَ يَضْحَكُ أَحْكُمُ مِمَّا يَفْعَلُ؟

4942/1755 – وَعَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: مِثْلُ أَبِي أَرْمَعَةَ عَمَّ الرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَّامِ.

1755A/4942. Абдуллоҳ ибн Замъа шундай хабар қилади:

«У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хутба қилаётиб, мояни* ва уни сўйган кишини зикр қилганларини эшитган экан: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Вақтики, уларнинг энг бадбахти шошилиб турди». Абу Замъага ўхшаган кучини сиғдиролмаган, ёвуз, ўз тўдасида ҳимоячи бир киши шошганча у томон турди», дедилар. Аёлларни ҳам зикр қилиб ўтдилар: «Бировингиз хотинини атайлаб қулни савалагандек савалайди. Эҳтимолки, у билан кунининг охирида бирга ётади ҳам», дедилар. Кейин уларнинг елга кулганлари борасида ваъз-насихат қилдилар ва: «Бирингиз ўзи қиладиган ишдан ҳам куладими?» дедилар.

Абу Муовия айтади: «Ҳишом бизга отасидан, у Абдуллоҳ ибн Замъадан ривоят қилиб сўзлаб берганки, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Зубайр ибн Аввомнинг амакиси Абу Замъа каби», деб айтганлар».

* Моя – урғочи туя. Бу ерда Солиҳ алайҳиссаломнинг мўъжизалари билан харсангдан яратилган моя назарда тутилган. Уни Самуд қавмидан бўлган Қудор ибн Солиф деган одам сўйган. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни Абу Замъага ўхшатган эканлар.

Изоҳ: «Елга кулиш» деганда бехосдан ел чиқариб юборган кишининг устидан кулганлар назарда тутилган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI